

עגלה ערופה פרק תשיעי סוטה

מ.מ.

עין משפט גב מצוה

נה א מיי פיה מהל
מענת הלה טו סמג
עשין מדיס טוע"ע א"ח
סימן מקם ספ"ד :

תורה אור השלם

1. ישיבה זו מורה להם
2. ישיבה זו מורה להם
3. ישיבה זו מורה להם
4. ישיבה זו מורה להם
5. ישיבה זו מורה להם
6. ישיבה זו מורה להם
7. ישיבה זו מורה להם
8. ישיבה זו מורה להם
9. ישיבה זו מורה להם

זה ריח טוב ומין תמרים הוא לעמנו: טפרה יש בך. לפיכך מריחה
לך ולא בטל הימים מאללך: אסא צריה. דרבה צר רב הונא: א"ל
רב הונא לצריה: שמחה אה לבי. צטהרתך: והקפיסה אה שיני.
ההראיתי שהצמך על צנך יותר מעלי שנטלת ממני ונתת לו:
רממי. אהצנה: איטפל ציה. גידלו
צציתו: רכי רכי. גלל גלל גדל גדל אומי
ואע"פ כן איני צנך: צר צרפך
אנא. ואין עלי לכצך צנך:
בתני. צפולמוס. חיל שהציה
אספסיינוס על ירושלים: עטרוס
הפינס ואיורוס. מפרש צגמרא:
צפולמוס של עטרוס. שהציה הורקנוס
ארכיטובולוס אחיו. וצין זה לזה היו
חמשים ושמס שנה כדאמר צסדר
עולס: עטרוס ללוס. מפרש
צגמרא [ע"צ]: צפולמוס אהריון. הוא
של חורבן הציה ושל עטרוס נמי הוה:
צאפריון צנך העיי. שהיו מוליון
אומה מצית אציה לצית צעלה ואפריון
של מעליס וטלימות מוהצות מוקפוט
לה: מושלי משלוס. לתת אות אמתלא
וטעס לחממה ליכנס צה צשערי
צינה כגון ממשלות שועליס דאמר
צסנהדרין (ד' נח): כי הוה דריש
ר"מ צפירקא הוה דריש תילתא
שמעתא ותילתא אגדתא ותילתא
מתלי: שקדינס. שוקדין על דלתות
צית המדרש לילה ויוס כדאמר
ציצמות (ד' סג): אצל מה אטשה
שנפשי חשקה צתורה: הירשניס.
שהיה צקי צטעמי המקראות כדאמר
לא זכתי שמתמר יליאט מצריס
צלילות עד צדרשה צן וזמא (צרכוס
ד' צ): צטל כבוד סורה. שהיה
נותן לצו לדרוש כל קון וקון של כל
אות וכ"ש מציות ימירות ואמיות
ימירות כגון צת וצת אזי דורש
(סנהדרין ד' נא): וחזו כבוד תורה
גדול שאין צה דבר לצטלה: אנשי
מעשה. צעות צחציצותו ועושה
מעשים מופלאים כדאמר צתענית
(ד' כה): נמטי כשורין יאמר לחומן
ידלוק ולעוים להציה זאציס צקריהיס:
קטנוס של חסידים. שהיו חסידים
הולכים וכלים והוה היה מקטניהס
וסופן: זיו החממה. זה לא ידענא
מאי היא: משמס ר"ג הוקן צטל
כבוד הסורה. צמסכת מגילה (ד' כה).
אמר שד שמת הוה היה צריאות
צעולס ולא היו למידין תורה אלא
מעומד משמת הוה יד חולי לעולס
והורכרו ללמוד תורה מיושצ: צטל זיו
הכהונה. שהיה חסס ועשיר וכהניס
רציס אוליון על שולחנו: וצני חורין.
מיוחסין: חפו ראשס. שגברה יד
עזי פניס ממזריס שהס עשיריס
ואלו ענייס: נדלדלו אנשי מעשה. אין
חש להס: ואין דורש. לישראל: ואין
צקש. עליהס רחמיס: שרו חכימיא.
החמילו החממיס: ספריא. מלמדי
מינוקות שהס קטניס מן החממיס:
קעמא דארעא. כעמי הארץ:
אולא

שמבוביון דין אביהם לעתיד לבוא אומרים
לפניו רבונו של עולם מאחר שאתה עתיד
ליפרע מהן למה הקהיתה שיניהם בם אמר
ר' אילעא בר יברכיה אלמלא תפלתו של
דוד היו כל ישראל מוכרי רכב שנאמר
י' שירתה ה' מורה להם וא"ר אילעא בר
יברכיה אלמלא תפלתו של חבקוק היו ב'
תלמידי חכמים מתכסים בטלית אחת ועוסקין
בתורה שנאמר ה' שמעתי שמעך יראתי
ה' פעלך בקרב שנים חייהו אל תקרא בקרב
שנים אלא בקרוב שנים ואמר ר' אילעא
בר יברכיה ה' שני תלמידי חכמים המהלכין
בדרך ואין ביניהן דברי תורה ראויין לישרף
באש שנאמר י' ויהי המה הולכים הלך ודבר
והנה רכב איש וגו' טעמא דאיכא דיבור
הא ליכא דיבור ראויין לישרף וא"ר אילעא
בר יברכיה שני ת"ח הדרין בעיר אחת ואין
נוחין זה לזה בהלכה אחד מת ואחד גולה
שנאמר ל' לגום שמה רוצה אשר ירצה את
רעהו בבלי דעת ואין דעת אלא תורה
שנאמר ג' נדמו עמי מבלי הדעת אמר ר'
יהודה בריה דר' חייא כל ת"ח העוסק
בתורה מתוך הרהק תפלתו נשמעת שנאמר
כ' עם בציון ישב בירושלים ככה לא תבכה
חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענד וכתוב
בתריה ג' ונתן (ב' ה') לכם לחם צר ומים לחץ
ר' אבהו אומר משביעין אותו מזיו שכינה
שנאמר ה' והיו עיניך ראות את מוריד ר'
אחא בר חנינא אומר אף אין הפרגוד נגעל
בפניו שנאמר ה' ולא יכנף עוד מוריד: רשב"ג
אומר משום ר' יהושע מיום שחרב בהמ"ק
אין וכו': אומר רבא בכל יום ויום מרובה
קללתו משל חבירו שנאמר ב' בבקר תאמר
מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר הי
בקר אילימא בקר דלמחר מי ידע מאי הוי
אלא דחליף ואלא עלמא אמאי קא מקיים
אקדושה דסידרא ואיהא שמייה רבא דאגדתא
שנא' ארץ עפתה כמו אופל צלמות ולא
סדרים הא יש סדרים תופיע מאופל: ולא
ירד מל לברכה וניטל מעם פירות וכו':
תניא ג' ר"ש בן אלעזר אומר טהרה בטלה
טעם וריח מעשר ביטל שומן דגן רב הונא
אשכח תומרתא דחינוניתא שקלה כרבה
בסודריה אתא רבה בריה א"ל מורחיא ריחא
דחינוניתא א"ל בני טהרה יש בך יהבה
ניהליה אדהכי אתא אבא בריה שקלה יהבה
ניהליה א"ל בני שמחת את לבי והקהיתה את
שיני היינו דאמרי אינשי רחמי דאבא אבני
רחמי דבני אבני דהוו ליה רב אחא בר יעקב
איטפל ביה ברב יעקב בר ברתייה כי גדל
א"ל אשקין מיא אמר לו לאו ברך
ברחך אנא: ב' בפולמוס של אספסיינוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס בפולמוס של טיטוס
גזרו על עטרות כלות ושלא ילמד אדם את בנו. יוונית בפולמוס האחרון גזרו שלא תצא הכלה באפריון בתוך
העיר ורבותינו התירו שתצא הכלה באפריון בתוך העיר משמת ר"מ בטלו מושלי משלם משמת בן עזאי
בטלו השקדנים משמת בן זומא בטלו הדרשנים משמת ר"ע בטל כבוד התורה משמת ר' חנינא בן דוסא
בטלו אנשי מעשה משמת ר' יוסי קמתנא פסקו חסידים ולמה נקרא שמו קמתנא שהיה קמתנא של חסידים
משמת רבי יוחנן בן זכאי בטל זיו החכמה משמת ר"ג הוקן ה' בטל כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות משמת
רבי ישמעאל בן פאבי בטלה זיו הכהונה וכו' משמת רבי בטל ענוה ויראת הטא: ג' [גמ'] ת"ר [א'] פנחס בן יאיר
אומר משהרבה בהמ"ק בושו חברים ובני חורין וחפו ראשם ונדלדלו אנשי מעשה וגברו בעלי זרוע ובעלי
לשוון ואין דורש ואין מבקש ואין שואל על מי לנו להשען על אבינו שבשמים ר"א הגדול אומר מיום
שחרב בית המקדש שרו חכימיא למהוי כספריא וספריא כחוניא וחוניא כעמא דארעא ועמא דארעא
(בבבב' יט): דחינוניתא. שמינה ויש

א) מענית י. ב) מוספתא
פט"ו ע"ש, א גיטין י. נדה
סא: ד' מגילה כה,
סא ר"ש ד"ה
ג) נדב"ק ע"ר ר' י
האשע, י' ג' ואס ק.

הגהרות הב"ח
א) בני ומנן לכה אדני
אחד וכו' סימן לתימה
איכא וגלות:

גליון הש"ס
בתני יוונית. עין
מוספות מנחות דף סד
ע"צ ד"ה אורו זכריס
פ"א מ"א דפאה:
שם משבת רבי במל
ענה. עין מוספות
מנחות דף קג ע"צ ד"ה
אומי יוס:

מוסף רש"י
הלך דבר. ואהי
מביה לאשמעין דמי
לאו שהיו הולכין צעמקה
של הלכה לא היו
לעולין (תענית י). אלא
דחליף. מי יתן זקק של
שמריס. שמרית מתחוקות
חמיר וכל עשה מיובה
קללתא משלפניה (דברים
כז סז). בפולמוס של
אספסיינוס. חיל שהעלה
אספסיינוס קודס שנה
טיטוס עליהס (גיטין ז).
גזרו על עטרות כלות.
משום צער (שבב' נח).